

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: V. D. C.
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra ČR,
sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 11. 2022 č. j. OAM-253/LE-BA01-HA13-2022, ve věci mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým žalobci nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13 a § 14 zákona č. 325/1990 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů a dále bylo rozhodnuto, že doplňkovou ochranu pro existenci důvodů podle § 15a zákona o azylu nelze žalobci udělit.

2. Žalobce konstatoval, že důvodem podání žádosti o azyl je skutečnost, že v České republice žije od roku 2003, přijel ze země původu za účelem sloučení rodiny. Následně zde navštěvoval vzdělávací instituce a založil rodinu. V České republice žije jeho nezletilý syn P., narozen X, sestra a otec. Po celou dobu zde měl trvalý pobyt. Ve Vietnamu nemá již žádné příbuzné, přátele, žádné sociální vazby. Žalobce bez bližšího odůvodnění vyslovil obecně nesouhlas se závěry žalovaného. Konkrétně pak namítal, že žalovaný nesprávně posoudil možnost udělení azylu z humanitárního důvodu dle § 14 zákona o azylu. V této souvislosti odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Azs 8/2004-55 a vyslovil přesvědčení, že u něho jsou naplněny důvody pro udělení humanitárního azylu.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, z něhož citoval. K námitce žalobce ohledně neudělení azylu z humanitárního důvodu, žalovaný odkázal na relevantní judikaturu Nejvyššího správního soudu a podotkl, že na udělení humanitárního azylu není právní nárok a je udělován pouze za výjimečných okolností v případech, kdy nebyl shledán důvod pro udělení azylu dle § 12 a kdy by bylo zcela „nehumánní“ azyl neudělit. Životní situaci žalobce nelze považovat za nikterak mimořádnou a z popsaných skutečností jednoznačně vyplývá, že jeho případ rozhodně není případem zvláštního zřetele hodným, jak to vyžaduje § 14 zákona o azylu, nýbrž případem zcela běžným. Ani pozbytí pobytového povolení, navíc v důsledku trestné činnosti žalobce, nelze ve smyslu uvedeného ustanovení hodnotit jinak, než jako irelevantní.
4. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v pl. znění (dále jen s.ř.s.), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Krajský soud v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl o žalobě bez nařízení jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce po výzvě soudu k postupu dle § 51 odst. 1 s.ř.s. se ve stanovené lhůtě nevyjádřil a nesouhlas s projednáním věci bez nařízení jednání soudu nesdělil.
6. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce dne 20. 9. 2022 podal žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. V žádosti, v rámci údajů k podané žádosti a v pohovoru žalobce uvedl, že nemá žádné politické přesvědčení, nikdy nebyl členem politické strany, ani nebyl politicky aktivní. Do České republiky přicestoval 23. 10. 2003 za účelem sloučení rodiny. Nepobýval v žádném státu Evropské unie, ani neměl udělena žádná víza či povolení k pobytu v jiných státech. Je zdravý, nemá žádná omezení. Je svobodný. Má syna P. K., narozen X, který je státním příslušníkem České republiky. Ve vlasti neměl žádné problémy se státními ani bezpečnostními orgány. V České republice pobýval na základě povolení k trvalému pobytu, které mu skončilo v roce 2013. Poté nastoupil k výkonu trestu na dobu 4 let. Pobytové povolení mu bylo ukončeno z důvodu trestné činnosti. Po ukončení výkonu trestu požádal o obnovení povolení k trvalému pobytu, ale bylo mu zamítnuto. V roce 2021 mu bylo uloženo správní vyhoštění z území České republiky na dobu 3 let. Z České republiky nevycestoval, protože tady má syna a matku. O mezinárodní ochranu požádal, protože se nechce vrátit do Vietnamu. Rodinu má v České republice a chce pečovat o syna. Ve Vietnamu nemá nikoho. Nebyl tam mnoho let. S matkou nezletilého syna se rozešli v roce 2021. Na syna platí výživné. Od ukončení základní školy do nastoupení

výkonu trestu jej živili rodiče, po výkonu trestu pracoval pouze brigádně, převážně v obchodech s potravinami.

7. Součástí správního spisu jsou rovněž informace shromážděné žalovaným ohledně politické, bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv ve Vietnamu. Žalovaný konkrétně vycházel z informací z Cizineckého informačního systému, z Informace OAMP, Bezpečnostní a politická situace v zemi Vietnam, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, ze dne 14. 6. 2022, ze Zprávy Mezinárodní organizace pro migraci, červenec 2022, Přehled údajů o zemi Vietnam za rok 2021. Žalovaný dále vycházel ze zjištění z opisu rejstříku trestů ze dne 12. 10. 2022, z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 7 č. j. 39 T 102/2013, ze dne 5. 8. 2013, usnesení Městského soudu v Praze č. j. 6 To 316/2013 ze dne 2. 10. 2013. Krajský soud v podrobnostech odkazuje na zjištění žalovaného, jak jsou tato uvedena v napadeném rozhodnutí, neboť korespondují s obsahem správního spisu a jsou správná.
8. Z protokolu o seznámení s podklady rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany se podává, že žalobci byla dána možnost v průběhu správního řízení se s podklady rozhodnutí výše uvedenými seznámit, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či uvést nějaké další skutečnosti nebo nové informace. Žalobce se k tomuto úkonu dostavil, s nabízenými informacemi se nechtěl seznámit, ani se k nim vyjádřit. Rovněž nenavrl žádné další podklady pro rozhodnutí, ani neuvedl žádné nové skutečnosti nebo informace.
9. Podle ust. § 12 zákona o azylu se azyl udělí cizinci, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
10. Podle ust. § 13 odst. 1 zákona o azylu, rodinnému příslušníkovi azylantovi, jemuž byl udělen azyl podle § 12 nebo § 14, se v případě hodném zvláštního zřetele udělení azyl za účelem sloučení rodiny, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12. Dle odst. 2 téhož ustanovení se rodinným příslušníkem pro účely sloučení rodiny podle odst. 1 rozumí a) manžel nebo partner azylanta, b) svobodné dítě azylanta mladší 18 let, c) rodič azylanta mladšího 18 let, d) zletilá osoba odpovídající za nezletilou osobu bez doprovodu podle § 2 odst. 1 písm. h), nebo e) svobodný sourozenec azylanta mladší 18 let.
11. Podle ust. § 14 zákona o azylu, jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit azyl z humanitárního důvodu.
12. Krajský soud předně konstatuje, že žalobce uvedl jako důvod žádosti o udělení mezinárodní ochrany, že na území České republiky žije od roku 2003, má zde nezletilého syna, rodinu, návrat do vlasti odmítá, neboť tam nikoho nemá, nebyl tam mnoho let a neví, jak by tam žil. Důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany je legalizace jeho pobytu na území ČR, neboť zde pozbyl pobytové povolení kvůli své trestné činnosti. Dle názoru soudu žalobce netvrdil žádné skutečnosti, z nichž by vyplývalo žalobcovo hrozící pronásledování z azylově relevantních důvodů, tedy z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů. Krajský soud

v podrobnostech odkazuje v tomto směru na odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť se závěry žalovaného se zcela ztotožňuje. K tomu soud dále uvádí, že problematikou legalizace pobytu jako důvodu žádosti o udělení mezinárodní ochrany se mnohokrát zabýval Nejvyšší správní soud, který setrvale judikuje, že legalizace pobytu není zákonným důvodem pro udělení azylu podle § 12, ani důvodem hodným zvláštního zřetele pro udělení humanitárního azylu podle § 14 téhož zákona (viz rozsudky č. j. 4 Azs 333/2004-69, č. j. 7 Azs 138/2004-44, č. j. 7 Azs 187/2004-94).

13. Soud dále konstatuje, že žalobce v průběhu správního řízení netvrdil, že by některému z jeho rodinných příslušníků ve smyslu § 13 odst. 2 zákona o azylu byl udělen azyl a tato skutečnost neplyne ani z jiných podkladů založených ve správním spise.
14. K námitce žalobce směřující proti neudělení azylu z humanitárních důvodů podle § 14 zákona o azylu, je třeba předeslat, že na udělení této formy mezinárodní ochrany nemá žadatel subjektivní právo. Správní orgán o něm rozhoduje na základě správního uvážení a jeho rozhodnutí soud přezkoumává pouze v omezeném rozsahu, a to z hlediska dodržení příslušných procesních předpisů (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 Azs 12/2003-38). Soud se neztotožňuje s názorem žalobce, že mu svědčí azyl z humanitárních důvodů. Žalobcem tvrzené důvody – legalizace pobytu, přání zůstat se svou rodinou, absence vazeb v zemi původu, délka pobytu na území České republiky, za případ hodný zvláštního zřetele ve smyslu § 14 zákona o azylu považovat nelze. Z judikatury Nejvyššího správního soudu jednoznačně plyne, že za důvod hodný zvláštního zřetele lze považovat pouze závažné okolnosti, jako jsou např. vysoký věk, zdravotní stav u osob zvláště těžce postižených nebo nemocných, příchod z oblasti postižených humanitární katastrofou apod. (viz rozsudek NSS č. j. 2 Azs 8/2004-55). Žádné takto závažné okolnosti žalobce netvrdil, nebyly ani v průběhu správního řízení zjištěny, a proto se soud zcela ztotožňuje se závěrem žalovaného, že žalobce nesplňuje zákonné podmínky pro udělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu.
15. Soud dále odkazuje na rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Azs 7/2003-60, č. j. 7 Azs 187/2004-94, z nichž plyne, že žádost o udělení mezinárodní ochrany neslouží jako prostředek k legalizaci pobytu. Z postupu žalobce je zjevné a žalobce to sám připustil, že žádostí o azyl se snaží zajistit si možnost pobytu na území České republiky, protože o pobytové oprávnění přišel v důsledku trestné činnosti. Smysl a účel mezinárodní ochrany je však jiný.
16. Soud uzavírá, že neshledal vady správního řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí. Žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav věci, rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
17. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 29. 3. 2023

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně